Кой да слуша, като не сѣ намира,
Ще окача нѣмѣтѣ си азъ лирѣ
Тамъ въ безводны и рогливы долины
На безбродны и бодливы глогыни...
Века тамъ ѝ вѣтрецъ струны подрѣва,
Века глухо съ звукъ на дѣлбы покъва,
Дорь настане другъ родъ съ чувство по-знойно, —
Ново врѣме по-за пѣсни достойно...

ГРАДСКИ ЛИХИС СОФИЯ
инв. № 79
70